

Livets väg

nr 32

Jesus sa: Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig (Joh. 14:6).

Vägen genom Bibeln (11)

Här fortsätter nu vår serie om olika bibelböcker och deras innehåll. Tidigare artiklar i denna serie har stått i följande nummer av Livets Väg:

1 Mosebok:

nr 11, 13, 14, 15, 16, 17

2 Mosebok:

nr 22, 23, 24, 25

De tio plågorna

När Faraos vägrade att lyssna till Guds ord genom Mose sände Gud de tio svåra plågorna över Egyptens folk. Men Israels folk blev skonat. Detta visar hur Gud straffar synden och otron, men också hur han ger sin välsignelse när man håller fast vid Guds ord och löfte.

Samma sak gäller i alla tider. När ett folk håller sig till Guds ord ger det välsignelse och när man lämnar Gud i otro medför det straff och många prövningar. I sammanfattningen av de tio buden läser vi i Luthers lilla katekes:

”Vad säger nu Gud om alla sina bud?

Han säger så här: Jag, Herren, din Gud, är en nitälskande Gud, som låter straffet för fädernas missgärning drabba barnen, ja, tredje och fjärde släktledet, när man hatar mig, men som visar nåd mot tusen släktled, när man älskar mig och håller mina bud (2 Mos. 20:5-6).

Vad är det?

Svar: Gud hotar att straffa alla som överträder buden. Därför ska vi frukta för Guds vrede och inte handla mot hans bud. Men han lovar nåd och allt gott mot dem som håller buden. Därför ska vi älska Gud och förtrösta på honom och gärna leva efter hans bud.” (Ev.-luth. katekes, ELKS 2016, s. 12)

Om den 1:a trosartikeln säger katekesen:

”Gud ger mig också kläder och skor, mat och dryck, hus och hem, hustru och barn och allt vad jag äger. Han försörjer mig rikligen och ger mig varje dag allt jag behöver för att leva. Han skyddar och bevarar mig för skada, farlighet och allt ont.

Detta gör han endast på grund av sin nåd och barmhärtighet som en kär far, utan att jag på något sätt har förtjänat det eller är värd det. För allt detta är jag skyldig att tacka och lova, lyda och tjäna honom. Det är verkligen sant.” (s. 13).

De tio plågorna var:

(förkortning: Ex. = Exodus, 2 Mos)

1. Vattnet blev blod (Ex. 7:14ff)
2. Grodor i mängd (Ex. 8:1ff)
3. Enorma myggsvärmar (Ex. 8:20ff)
4. Flugor överallt (Ex. 8:20ff)
5. Boskapspest (Ex. 9:1ff)
6. Bölder på djur o människor (Ex. 9:8ff)
7. Hagel, enormt stora (Ex. 9:13ff)
8. Svåra gräshoppor (Ex. 10:1ff)
9. Mycket djupt mörker (Ex. 10:21ff)
10. De förstföddas död (Ex. 11:1ff)

Det är viktigt att noga läsa om dessa fruktansvärda plågor och förstå att Gud också sänder svåra plågor över olika länder

Livets väg

Evangeliskt-lutherskt kyrkoblاد

Nr 32, 16 sept 2022

Red. kyrkoherde Sten Rydh

och folk i vår tid som ett straff för synden för dem som lever i otro och som en varning för troende kristna. Ibland kommer krig, dyrtid och missväxt, hungersnöd och sjukdomar. Gud vill med detta mana alla till omvändelse och fördjupat andligt liv. Bibeln säger: *”Hur kan han lära er att bedja om inte genom nöd?”* (Job 36:19, övers. 1917) Så vill Gud få alla människor att vakna upp, söka Herren i ordet och komma till tro genom evangelium. Så vill han särskilt att vi som kristna skall använda bönen och ropa till Herren om nåd och förbarmande för alla människor.

Men Farao förhärdade sitt hjärta. Fastän också hans närmaste män bad honom lyssna på Guds ord vägrade Farao. Han ville inte mista Israels folk som var viktiga för honom som arbetare överallt.

Det står också att *Gud förhärdade Faraos hjärta*. När en människa står emot Gud kan hon till sist bli så förhärdad att ingenting hjälper. Så ser vi också i historien många tyranner som liksom Farao fortsätter att handla dåraktigt och leder sitt eget folk in i fördärvet, trots alla varningar.

Gud räddade Israel

När Mose förkunnade Guds ord för israeliterna trodde de vad Mose sade. De litade på Gud och blev därför räddade. Det allra viktigaste var att de noga följde föreskrifterna om påskalammet. Bibeln säger:

Mose kallade till sig alla de äldste i Israel och sade till dem: ”Gå och hämta ett lamm för varje hushåll och slakta påskalammet! Ta en knippa isop och doppa den i blodet som är i skålen och stryk blodet på det övre dörrträet och de båda dörrposterna. Ingen av er får gå ut genom dörren till sitt hus före morgonen, för Herren ska gå fram för att slå Egypten. Men när han ser blodet på det övre dörrträet och de båda dörrposterna ska han gå förbi dörren och inte låta fördärvaren komma in i era hem och slå er (Ex. 12:21-23).

Israeliterna trodde på detta ord. De slaktade lamm och strök blodet på dörrkarmarna. När så Herrens straffande ängel kom gick han förbi alla de hus där han såg blodet. (gå förbi = pasach, påsk)

Att folket verkligen trodde på Guds ord framgår av följande bibelvers:

Då böjde folket sig ner och tillbad. Och Israels barn gick i väg och gjorde så som Herren hade befallt Mose och Aron (Ex. 12:27f).

Påskalammets offer och dess blod på dörrarna är också en tydlig förebild för Kristi offer. Genom sitt blod har han försonat hela världens synd. De som då tror och litar på löftet blir personligen frälsta och räddade undan Guds straff och förbannelse. Genom tron litar de på vad Kristus genom sitt blodiga offer har gjort för oss. Några bibelord:

Vårt påskalamm Kristus har blivit slaktat. Låt oss därför fira högtid, inte med gammal surdeg, inte med ondskans och elakhetens surdeg, utan med renhetens och sanningens osyrade bröd (1 Kor. 5:7f).

Därför måste han (Kristus) bli lik sina bröder i allt, för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och sona folkets synder (Hebr. 2:17).

Det var en sådan överstepräst vi behövde, en som är helig, oskyldig, obefläckad, skild från syndare och upphöjd över himlarna. Han måste inte bära fram offer varje dag som de andra översteprästerna, först för sina egna synder och sedan för folkets. Det gjorde han en gång för alla när han offrade sig själv (Hebr. 7:26f).

Så blev Israels folk förda ut ur Egypten, genom Röda Havet och så småningom in i Kanaans land. Men på grund av otro under vandringen måste de gå hela 40 år i öknen innan nästa generation fick komma in i det utlovade landet. Allt detta är förebilder för försoningen, dopet och frestelserna som möter oss kristna innan vi slutligen får komma hem till det himmelska landet.

Forts. i nästa nr